

לפרשת נשא

א. להרחיק את הפגום והפצוע, להכאיב לסוטה, להבדיל את הנזיר, ואז אפשר יהיה לחגוג "יחד" את חנוכת בית האלהים.

ב. (פד) זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קצרת כסף שתיים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתיים עשרה: (פה) שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: (פו) כפות זהב שתיים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: (פז) כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: (פח) וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: (פט) וכבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארץ העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: [במדבר ז, 84 - 89]

ג. אחרי הרעש של המון האדם, אחרי הזהב והדם, בשקט העמוק שבתוכי המקדש, שומע משה את קול אלהים. לא קול מצווה להשפיל אשה ספק-מנאפת, לא קול הצמא לדם קרבנות. קול המגיע מן המקום שבין שני הכרובים, מן הקשר בין שניים, מן האהבה.

ד. אילו אפשר היה / נתן זך

אלו אפשר היה להפך את השיר למשהו אחר,
לא אויר, הייתי מבין אולי לאן נעלם כל שקדם
לשיר. שביר
אינה המלה. יותר טובה, ישיר,
מוטב אהבה.

אני מבין שצריך לתרגם זאת. אני מבין שצריך
לשם זאת לשם.
למען לא יעלם. יעלם
אינה המלה. יותר טובה, לשם,
מוטב אהבה.

אינני מוצא את החמרים כאן,
אני יודע מה שאומרים כאן, אני
יודע איך מרגישים כאן. אומרים
שזה כך: שרק לא אשכח: אומרים
אהבה.

אני רואה את עיניך והן מספרות לי
את מה שידעת: את לא מגלה לי
את מה שאדע. אומרים שיפה היא,
אומרים שיותר, עשויה לפרידה היא,
אומרים אהבה.